

1. La
2. La
3. La
4. La
5. Del
6. La
7. La
8. La
9. La
10. La
11. La
12. La
13. La
14. La
15. La
16. La
17. La
18. La
19. La

1. Lutkausoe, De superfœtate, una in utero duplici 1755.
2. Lutkausoe De hernia ventrali 1746.
3. Lavotte: Sur la jaunisse. anno 9. is pascual.
4. Lallemand. De febr. malign. Top. angina pangsæmora porata 1766
5. De la Motte. De malo hypochondriaco 1738. 7
6. Laeuble De fluxu menstruo 1745.
7. Lauffen De emanatum in variolis necessitate 1752
8. Laurent. De Strumis 1791
9. Lauth De glandula thyroidea 1742
10. Lauth De analysi urinae & acido phosphoreo 1781
11. Le Conte De morte naturali 1721
12. Lequillon De partu septimestri 1724.
13. Leites De Asphyxia aquis submersorum 1788.
14. Leitersperger De morte æthiote 1712
15. Leontowytch De part. præternat. et vitis tauri factur. ovis 1746
16. Periche De cura orideor. metallosæ in tumore tibiacæ 1718.
17. Periche Probatiss. calculi vericæ extractio methodum 1759.
18. Lichtenberger De infantum rei. nat. malieuginis correctione 1741
19. Lobstein De nervo spinali ad parvorum accessorium 1760

1755
I. N. I.
DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
SUPERFOETATIONE
VERA IN UTERO SIMPLICI.

QUAM
DEO VOLENTE
AUCTORITATE
ORDINIS GRATIOSI MEDICORUM
ALME UNIVERSITATIS ARGENTINENSIS
PRO
SUMMIS IN ARTE ASCLEPIADEA HONO-
RIBUS ET PRIVILEGHS DOCTORALIBUS
RITE CAPESSENDIS

SOLENNI ERUDITORUM EXAMINI

SUBJICIT

AUGUSTINUS MEINRADUS
LACHAUSSE

BRUNTRUTANUS - RAURACUS

AD D. XII. APRIL. A. O. R. MDCCLV.

ARGENTORATI,

Typis SIMONIS KÜRSNERI, Cancellariae Typographi.

DE O,
PATRIÆ,
PATRONIS,
FAUTORIBUS,
ATQUE
AMICIS.

§. 1.

Generationem facultatem esse mirabiliter in
nativitate jam organisatam, in pubertate
vero perfectam, cuilibet & singulo
mortalium concessam, sibi similem crea-
turam generandi, à supremo conditore,
humani generis conservandi ratione, quis
hominum negare poterit. Cum nimirum primas Creatu-
ras existentes immortalitate non donare, & tamen mun-
dum ad tempus usque notatum conservare placuerit Enti
divino, oportebat ergo illud, brevem (qui accidisset)
mundi finem modo alio impedire; idcirco facultas illa
hominibus data, opus tam mirum, tam nobile, quoad
finem & effectus suos est, ut à longævo plurimi philoso-
phi doctissimique anatomici causas hujus mechanismi di-
vini primarias & agentes studiis longissimis ratiociniisque
subtilissimis detegere incassum ferè contenderint. Con-
venit jam modo generationis & partus notionem inda-
gare; generationem, strictè sic dictam quæ marito, & con-
ceptum qui mulieri competit distinguere.

§. 2.

Viri partes ad hæc redeunt. (*conf. Dissert. excell. &*
experient. Dni. Doct. GRAVEL. de superf. §. 3. & seq.)

Ex aortæ descendens parte antica paulo infra emulgentes arterias exeunt duæ arteriæ minores *spermatica* dictæ, quarum utraque ad latus ejusdem nominis venæ duobus nervis ex partium lumbarium sobole, & plexu renali ortum trahentibus stipata, cremastere munita, annulum musculi obliquè descendens penetrat, & vicino sibi testiculo distribuitur. *Testiculus* (glandulam dicas, sive corpus vasculosum tantundem est) ex innumeris canaliculis albicantibus subtilissimis tenui membrana inter se nexis constat, qui in corpore axin quandam referente (*higmori corpus* appellant) convenientes sensimque in majores capacitatem, pauciores numero canales collecti ad alteram testiculi extremitatem & summitatem uniti *epididymidem* constituunt: hæc laxiori nexu cum testiculo eidem in arcus ferè formam incumbens, desinit tandem in canallem, *vas deferens* salutatum, majoris crassitiei quam est cavitatis ejus diameter, qui eadem via, qua egressa spermatica arteria abdominis petit cavitatem, ubi reliqua vasâ deferit, & per flexuram, arcum referentem in vesiculas feminales terminatur, hac lege, ut præter septum quod vas deferens cum alterius lateris vesicula format, faciat quoque cum ejusdem lateris vesiculæ extremitate duplicaturam quandam peculiarem in valvulæ femilunaris modum, quæ liquoris ex vase in vesiculam introitum permittit, reditum in vas impedit. *Vesiculæ feminales* ipsæ sunt duo corpora oblonga, albicantia inter vesicæ partem inferiorem & intestinum rectum sita, quorum extremitates superiores longius à se distant, inferiores vero uniuntur sub tenui membrana continentia plures vesiculas inter se invicem communicantes, ut & glandulas, evacuant hæ vesiculæ liquorem suum in urethram uno, duobus ut plurimum, rarius tribus orificiis perforantibus, carunculam *caput gallinaginis* seu *verumontanum* nominatam.

Sequitur *prostata* glandula illa magna cordiformis ante vesiculas feminales inter collum vesicæ, & bulbum urethræ sita, substantiæ spongiosæ compactioris, quæ liquidum secretum per foraminula ad latus utrumque verumontani conspicua evomit. Paulo infra hanc sub ipsis musculis acceleratoribus ad exortum corporis spongiosi urethræ latent adhuc aliæ glandulæ duæ *antiprostatae* (*vid.* VINSLOV. §. 555. alias vocantur glandulæ COWPERI) dictæ pari ac prostata artificio constructæ, simile quoque liquidum per sibi vicinas lacunas majores urethræ cavo infundentes. *Colis* ipse ex *corporibus cavernosis* & *urethra* constat. *Corpora cavernosa*, in quibusdam *ischio cavernosa* dicta, ab osse ischio & pubis in uno quoque latere oriuntur, unita mox unum corpus constituunt, & sub finem parum gracilescentia sub parte superiore glandis penis terminantur. Structura gaudent cellulosa, cryptis nempe & cavernulis validissima membrana inter se distinctis, quæ tamen non impedit, quo minus inter se communicent. *Urethra* à collo vesicæ incipit sola *prostata* primum tecta, tum spongiosam adsciscit substantiam, quam *urethræ bulbum* vocant, hæc crassa ab initio mox tenuior facta cum ad finem *corporum ischio cavernosorum* pervenit rursus inflatur, dicta corpora ambit, & sic *glandem* penis efficit, parum hæc differt à structura *corporum cavernosorum*, nisi quod sola epidermide tecta obnerveas papillulas ibi denudatas sedem voluptatis constituat. Mentulæ sic constructæ sanguinem advehunt arteriæ ex hypogastricis iliaticis internis & cruralibus ortæ, quarum primariæ sub *arteriæ pudendæ* internæ nomine notæ sunt, revehit eundem *vena* in dorso penis decurrens, seseque in hypogastricam insinuans. Nervos paria lumbaria & sacra copiosos subministrant. *Musculi* hic numerantur decem (*vid.* VINSLOV. §. 567.) nempe *erectores* duo seu *ischio cavernosi*, ab osse ischio ad vicinum

cinum corporis cavernosi cruris tendentes. *Acceleratores* duo seu *bulbo-cavernosi*, à bulbo urethrae tendine intermedio assurgentes, & eidem cruri vicino dictorum corporum sese inferentes. *Transversales* duo seu *triangulares* per unam extremitatem ossi ischio adnati, dum altera ligamentum ossium pubis ad apicem *prostate* usque ambiunt. Musculi *Prostatici* quatuor, superiores duo, ab ossè pubis ad *prostatam*, inferiores duo à symphyssi ossis pubis cum ischio ad eandem vergentes. Reliqua ad generationem propria silentio premo, quoniam hæc minus scopo meo inserviunt.

§. 4.

Modo recensitarum partium usum hunc esse dicunt physiologi; sanguis arteriosus purus eo defæciatior, quo minoris diametri vasculum intrat, parvam *arteriam spermaticam* replet, tum in particulari *testiculi* structura mirum quantum segregatus, attenuatus spiritibusque nerveis turgidus liquor abit in majora vascula, *Epididymidem* & vi *Cremasteris* in *vas deferens* ac *vesiculas feminales*, ubi moratur, paulum spifescit, & forsan, si nulla detur excretio, in massam sanguineam rursus resorbetur. Posito nunc, quacunque de causa liquidum nerveum influere magis in musculos *erectores*, seu *ischio cavernosos*; tunc comprimuntur radices corporis cavernosi inque ejus venas accumulatur sanguis, attollitur colis, venamque magnam arcte ossibus pubis apprimat, sic penis riget, rubet, erigitur; nervi in *glande* convelluntur, in consensum trahunt reliquos, qui ingrediuntur membranas vesicularum feminalium, *prostatam*, (cujus hic quoque muscoli agunt) *antiprostatas*, ut contentum liquidum reddere, tunc mistum cum *prostatarum*, liquore semen, per dilatatam ope *transversalium musculorum urethram*, adjuvantibus *acceleratoribus*, & durante nervorum glandis convulsione, magna vi ejaculatur.

§. 5.

Mulieris genitales partes principales Infratrato primum sese offert, inter vesicam urinariam & intestinum rectum, corpus quoddam triangulare cavum, cui uteri nomen imposuerunt, hujus trianguli basis quæ posteriora & superiora spectat fundum, apicem qui ad inferiora & anteriora vergit collum, seu cervicem nuncupant, anguli ad basin quisque exiguo perforatur foraminulo *tubæ fallopianæ* propinquæ respondententi, angulus ad apicem majore gaudet apertura, ut plurimum transversali, quam *orificium uteri* salutant. Structura ejus est spongiosa innumeris arteriis, venis, nervis, vasis lymphaticis intertexta, & majorem crassitiem in fundo, quam in lateribus exhibet. Interna cavitas triangularis ibidem conspicitur, cingitur membrana tenui, sat plana & æquali in fundo rugosiore, versus orificium foraminulis plurimis pertusa, sanguinem presso utero fundentibus; latera uteri, quo magis orificium accedunt, distinguuntur linea quadam emittente longitudinali, cui transversales lineæ aliæ occurrunt; hoc in interstitio reperiuntur parvæ lacunulæ humorem exsudantes mucilaginosum *orificium uteri* obturantem. Sic constructus uterus tegitur portione *peritonæi*, quæ ad latera ejus usque ad *pelvim* expanditur, & *ligamenta* ejusdem *lata*, seu *alæ vesperilionum* constituit, quibus tum *Tubæ Fallopianæ*, tum *ovaria* includuntur. *Tubæ Fallopianæ* exigua cavitate, vix setam admittente, ab *uteri* angulis ad basin incipiunt, sensimque aucta capacitate definunt in lacinias, *fimbrias* vocant, numero & longitudine inter se diversas, quarum longissima *ovario* necitur, reliquæ liberæ fluctuant, constantque fibris carneis longitudinalibus, & oblique circularibus, & obteguntur interius membrana molli, quasi glandulosa, quæ continuo ichore madefacta partes a concretione impedit. *Ovaria* sunt duo corpora albicantia plana oblonga, sub textura compactiore spongiosa vesiculas claras rotundas inclu-

includentia , quas *ova* vocant. Hæc spongiosa textura circumdat unum quodque ovulum, eidemque calicis spongiosi speciem addit. *Vagina* tandem *orificium uteri* ambit, ut duodenum pylorum, & ad anteriora usque ad pudenta externa progreditur. Structura ejus est spongiosa multis vasis irrigua, & obtegitur interne membrana rugosa, per quam glandulæ ibidem posita, peculiarem lubricandis partibus destinatum humorem exsulant.

§. 6.

In cœstro igitur venereo constitutæ mulieris nervi convelluntur, partes fiunt rigidæ, os uteri aperitur, replentur semine masculino tum uterus, tum tubæ, (*Conf. RUYSCH adv. Anat. D. I. p. 2. & sqq.*) quæ & ipsæ rigidæ *fimbrias* arcte *ovariis* applicant. Hinc *ovulum* maturum leviter ob magnitudinem & maturitatem suam pedunculo adhærens, vel propria, vel cœstri venerei concussione, vel etiam huc applicatarum *tubarum*, per *fimbrias* suas, musculari pressione, sede sua avulsum in dictas fertur *tubas*, quæ propriarum fibrarum motu super lubricam internam membranam ovulum tandem ad ipsum uteri cavum deducunt. Quocunque igitur in loco semen proliferum *ovulo* occurrit, sive sit in *ovario*, sive in *tubis*, sive in ipso *utero*, ibi fit imprægnatio.

§. 7.

Nunc obscuriore incedendum via, & duæ circa ovuli imprægnationem opiniones, ob earum cum themate nostro relationem, enarrandæ veniunt. Plerique physiologi rudimenta omnia futuri foetus in ovulo jam plenarie & perfecte delineata affirmant, & nihil aliud in ejusdem imprægnatione contingere, quam quod principium motus intrinsecum ipsi a semine masculino deferatur, omnesque ab eodem semine horum rudimentorum partes expandantur

dantur, & in omnes dimensiones explicentur, adeoque semen omnium motuum animalium naturalium vitaliumque causa sit immediata asserunt, & ut paucis dicam, semen maris *ovulo* characterem vitalem imprimit. Notandum tamen est hujus opinionis affectas substantiam ipsam feminalem virtute *ovulum* imprægnandi præditam nullo modo constituere, sed solis feminis partibus subtilissimis & spirituosis, melius sub nomine *aura seminalis* vel *genitalis* cognitis, sua virtute activa ovulum fæcundandi licentiam deferre.

§. 8.

Secunda hypothesi juxta celeberrimum LOEWENHEKIU, aliosque recentiores his nititur fulcris. Ope subtilissimi microscopii animalcula spermatica viva, in femine maris contenta, detexisse affirmant. Semen ergo masculinum dictis animalculis scatens, magna vi, magno calore, ingentique copia spirituum animalium incitatum, tempore coitus, violento impetu, in *vaginam uteri*, imo in ipsam ejus cavitatem immittitur; quippe tunc temporis *orificio* hujus organi patente liberrimus conceditur femini introitus; *uterus* in hoc actu turgens, in motuque constitutus calefcit, & levi quasi inflammatione afficitur; mox papillis nervosis, in jugis rugosis *vaginae uteri*, attritu membri virilis titillatis, oritur convulsiva uteri constricção; semen adeoque hac constricção retentum, antea jam agitatam, calefactum, *ovo* occurrens, parte vivaci incredibiliter parva, intrat per dilatatos tum poros glandulosæ factæ *ovi* membranulæ, ibique retinetur animalculum, sustinetur, fovetur, nutritur, umbilico suo accrescit, reliquaque minus viva animalcula suffocantur, sicque conceptus factus est. (*vid.* BOERH. *Inß. Med. C. de Concept.* §. 673.)

§. 9.

Utra autem hypothesi de generatione assumatur ad quætionem de superfoetatione parum aut nihil interest.

B

Cæte-

Cæterum quia posterior potioribus rationum momentis niti videtur, ipsique potissimum recentiores in hærent, eandem mihi quoque liceat amplecti alioqui parato sequi meliora docentem.

§. 10.

Prælibatis his itaque, quæ sequentibus illustrandis infervire possunt ad superfoetationem progredimur, eamque in *fiçtam, falsam, improprium, & veram* seu *exquisitam* dispefcimus.

§. 11.

Fiçtam eam adpello, quando in conceptu gemellorum partus primus aliquot horarum vel etiam dierum spatio secundum antecedit. *Falsa* erit illa, dum foetus unus in utero, alter in alterutra tubarum fallopianarum (ut *Dnus VASAL. refert.*) concipitur. *Impropria* vocabitur, que fit in utero duplici, vel septo quodam intermedio separato. (ut *Dnus. DIONYSIUS* exemplum citat) *Vera* tandem & *exquisita* superfoetationis idea erit, quæ oritur in utero simplici. Talis est nostra, cujus non solum possibilitatem sed & realitatem stabiliet experientia; meum vero erit, modos diversos in quibus locum habere potest, explicare. Dixi primo experientiam hanc suscipere causam; sequens observatio sufficienter docebit.

§. 12.

Hæcce observatio à celeberrimo *Dno. LERICHE* nofocomii regii argentinenfis chirurgo primario facta, excellentissimo *Dno. EISENMANNO* in universitate argentoratensi Anatomix & Chirurgix Professori publico ordinario celeberrimo patrono & præceptori summe collendo communicata, & ab ipso in tabulis anatomicis uteri duplicis observationem rariorem sistentibus his verbis exposita est.

§. 13.

Maria Anna Bigaud, triginta septem annos nata, Edmundo Vivier, agrorum famulo in nosocomio militari, quod Argentinæ est, nupta die trigesima mensis aprilis anni miliesimi septingentesimi quadragesimi octavi hora decima matutina puerum viventem maturum enixa est, adeo prompte & feliciter puerperium hocce succedebat, ut post horam a lecto surgeret, atque puerum suum exportans domo obstetricis, ubi partus labores superaverat, ejus ulnis suffulta egrederetur domicilium suum, quod in prædicto nosocomio obtinebat, repetitura. Lochia mox à partu substiterunt, quod eo magis mirabatur, quod in duobus primis, quæ hocce præcesserant, puerperiis lochia copiosa fluxerint. Vix elapso quadrante horæ a partu, motum in utero sensit, ejusque obstetricem certiozem reddidit, existimans novum adhuc instare partum; hæc illam quieto animo esse jubet, motum interim, uti prægnantes, in utero percipiebat. Mammæ licet magnæ a natura nullam molestiam creabant, nec lacte turgescerant, ita ut quindecim post dies puerum nutrici conductitiæ tradere coacta fuerit. Ciborum fastidium, nausea, verbo eadem signa, quæ gestationis tempore percipiebat, phenomenis modo allegatis juncta animum agebant anxium, ipsamque de inprægnatione certiozem faciebant. Hæc omnia mihi aperuit, atque suspiciones bene stabilitas existimans, animi tranquillitatem ipsi inducere, pro virili annisus sum; sanitas ejus labefactata anxiiis inquietudinibus maximam partem debebat, verum hanc dein meliorem cum animi

tranquillitate recepit, tandem animadvertens abdominis tumorem magis magisque incrementem, tactum viri experientissimi hujus civitatis arti obstetriciæ dediti admisit, qui ipsam à multis mensibus prægnantem judicavit, decimo septimo mensis septembris anni prædicti hora quinta matutina peperit filiam ex membrorum conformatione, & corporis magnitudine maturam judicatam. Lochia in ultimo hocce puerperio copiosa, mammaeque sufficientem pro lactatione album suppeditarunt rorem; puera hæc, completis duobus post primum ætatis annum diebus, sub dentitione denata est, cum puer post duos ætatis suæ menses cum dimidio ad plures abierit; huncce & ipsius fororem non longe a nativitate vidi, ille nec tam magnus erat, nec adeo torosus, utpote ob patris inopiam negligenter habitus, quam hæc, quæ matris ubera sugens torosa erat & obesula. Ex hac historia colligere est, quod mulier hæcce eo, quo peperit puerum, tempore medium gestationis filiaæ tempus egerit, nam ratione subducta ab ultimo aprilis usque ad decimum sextum diem septembris quatuor menses cum dimidio elapsi numerantur. Persuasum mihi habeo, nullam superfoetationem hacce certiore unquam fuisse. Adde prædictam mulierem partui nunc proximam ab ultimo hocce puerperio peperisse semel. dab. Argent. die 20. Martii Anni 1752.

§. 14.

Notanda venit summa utriusque partus differentia sicut & uteri structura.

1°. Mu-

- 1°. Mulier ab hujus superfoetationis tempore tribus abso-
lutis annis morbo acuto interempta est. Post mor-
tem *Dnus. LERICHE* uterum ex cadavere ablatum dif-
secuit, & simplicem omnimode inventum in spiritu
vini adhucdum fervat.
- 2°. In anteriori partu nulla adfuit jactura sanguinis, nulla-
que fluxere lochia. In secundo vero majorem sangui-
nis deperditionem tam in ipso partu, quam per lo-
chia, diutius uberiusque fluentia, experta est hæc mulier.
- 3°. Nulla lactis secretio in priori ab *arteriis mammariis*
ad puerum lactandum facta; in posteriori vero uber-
rimus ex mammis effluxit liquor albus. Genuinam hu-
jus differentiae rationem non invenimus, nisi sangui-
nem illum per lochia nec effluentem, nec ad mammas
pro secretionem delatum, in foetis adhucdum in utero
remanentis, nutritionem ampliorem naturam retinuisse,
dicamus.

§. 15.

Jam vero dum quærebatur, an detur superfoetatio,
quæstio hæc semper maxime in controversia posita erat.
Quippe multi eandem pro casu impossibili adspexerunt,
ut *GERMANUS BLASUIS. in not. ad Vesling. synt. anat.*
C. 1. pag. 102. JOANN. VALVERDA. anatom. libr. 3.
C. 14. Dnus. LITTR. p. 385. & seq. plures possibilita-
tem ejus affirmarunt, & inter hosce numerantur antiqui
& recentiores. HIPPOCRAT. lib. de de superfoet. item
de Dieta. ARISTOTELIS de Gener. Anim. lib. 4. C. 5.
& - EBN. ROSCHDIUS lib. 4. de Gener. anim. Cap.
7. SEBIZIUS spec. med. pract. p. 5. C. 1. FERNELIUS
physiol. lib. 7. Cap. 12 PAREUS lib. 13. Cap. 52. ROD.
A CASTRO de Nat. mulier. lib. 3. Cap. 13. PAUL.
VEGEL. dissert. de superfoet. Hos auctores, ne nimis
accumulem retulisse sufficiat.

§. 16.

Inter allatos superfoetationem negantes, melioribus
apparenter instructus rationibus, eminent citatus ultimo

LITTRIUS, qui tribus argumentis impossibilitatem secundæ imprægnationis sufficienter stabilire existimat. Ergo vero eadem auctoris argumenta refutando, modos diversos, in quibus secundus conceptus fieri possit, evolvam, argumenta autem Litrii sic sonant.

§. 17.

- 1.m Superfoetatio est impossibilis, si semen virile in *uterum* post conceptum unum factum intrare nequit.
- Atqui. Statim post imprægnationem factam *uterus*, sese contrahendo ita clauditur, ut nec spiculum acus (*vid. HIPPOCR. 5. aphor.*) introduci valeat, ergo nec semen virile.
- 2.m Extremitas *colli uterini*, adeoque ipsum *orificium uteri* in gravidis magis retrovertitur versus intestinum rectum, & ita ut *orificium uteri* non amplius directè à regione *orificii vaginae* ponatur, quem tamen situm directum ante conceptum habebat. Ergo si. us talis impedimento est, quo minus *orificium uterinum* semen virile recipere queat.
- 3.m Quamvis femini virili ingressus in *uterum* jam gravidum pateret liber, non posset tamen per alterutram *tubarum ad ovarium* usque attingere: quippe placenta foetus fundo uteri arctè sese applicans, eique adhærens, orificia *tubarum* obtegit, & quidem adeo, ut nihil earum cavum ingredi valeat.

§. 18.

Ut ordine procedamus, argumentum primum Litrii resumere, & evertere oportet.

1. Respondebimus ergo, si in *uteri orificium* semini masculino introitus non denegaretur, superfoetatio non foret impossibilis juxta illum.
- Atqui Introitus patet variis modis, nam
2. Non adeo clauditur semper orificium uteri, ut evincere conatur LITTRIUS, (*vid. LAMOTTE dissert. de Gener. & superfæt. Cap. 1. pag. 24. & Cap. 2. observ. 1. & seqq. pag. 56. qui orificium uterinum internum puellæ, à septem hebdomadam spatio gravidæ, ita apertum invenisse asserit, ut digitum in cavum uteri absque difficultate introducere potuerit*) *Conf. dissert. de superfæt. WIL-*

HELMI

HELMI HULDER. *pag.* 12. ubi cum medicorum principe affirmat, illas mulieres superfoetare posse, in quibus *uteri* os non ita valde clauditur post primum conceptum.

Mulieres menstruatas imprægnari posse confirmant, 3.
ob apertum tunc temporis uterum, JOANN. SINIB. *Geneanthrop. lib. 8. Cap. 3.* ALSAHARAV. *lib. pract. tract. 25. C. 23.* AVICEN. *lib. 3.* Objiciet hic forte quis sanguinem menstrua constituentem minus ex ipsa *uteri* cavitate, quam ex *vagina* exsudare, cui responderi potest, equidem fieri posse, si sanguis copiosior ad hæc defertur partes, sed pari ratione deferri etiam potest ad ipsum *uterum*, vel saltem ad vasa uterina placentæ non communicantia. *vid.* LAMOTTE *dissert. de superf. & Gener. C. 2. p. 61.* & *seqq.* itemque *C. 3. p. 101.* experientissimus hic author menstrua à vasis ipsius *uteri* mulierum, præcipue sanguinei temperamentis, provenire nullus dubitat.

Uterum magis aperiri tempore magis, quo gra- 4.
vida nonum accedit mensem, & hac ratione, foetus fortior & major evadens proprio pondere modo insensibili *uteri orificium* dilatat, dilatando aperit. Experientiâ enim constat gravidas unius, duorum, trium mensum, adeoque majori ratione quatuor cum dimidio, ut nostra observatio indicat, os *uteri* non penitus clausum habuisse. Superfoetationes quoque, breviori temporis spatio, quam nostra, factæ huc quoque ponderis alicujus esse possunt. Plures recenset HALLERUS *not. in proel.* BOEHR *p. 549.* Tribus septimanis à priori partum refert. ROUSSET *5. 6.* quatuor septimanis. FRANCUS *satyr. 13. pag. 229.* quadraginta diebus à puella sana filium sanum. BAUHINUS *append. ad Ronss pag 222* tribus mensibus secundum à priori partum. WALDSCHMID *progr. de valet. med.* pluresque alii quorum numerum adaugere non volumus.

§. 19.

Ex hisce allegatis diversorum temporum partibus sane concludere possumus, si in primis graviditatis temporibus os *uteri* erat apertum, multo magis quarto cum dimidio mense non est clausum. Extre-

2. m. Extremi-
argum. uteri in gravidis magis retroverti versus intestinum re-
ctum non denegabimus, sed *Dnus.* LITTRIUS certo
nec ad naturam, nec ad structuram horum organorum
attendit, constat enim anatome, partes illas mediante mem-
brana muscosa contrahere sese, & relaxare posse. *Confer.*
SINIB. *Geneanthrop.* lib. 8. c. 3 ubi statuit tempore coitus
ratione fervidæ temperiei mulierum *uterum*, adeoque ip-
sum *os uterinum* quasi in furorem actum aperiri, & exinde
semen masculinum facile in ejus cavitatem intrare posse.

3. m. Dicit opinionis nostræ adversarius, quamvis semini
argum. virili ingressus in *uterum* jam gravidum pateret, non pos-
set tamen per alterutram *tubam fallopianam* ad *ovarium* ul-
que attingere, quia placenta foetus fundo *uteri* sese appli-
cans, eique adhærens orificia *tubarum* tegit, adeo ut ni-
hil earum cavum ingredi queat.

1°. Falsum est ultimum hocce argumentum. Nam et-
iamsi verum id foret, placenta capacitatem suam, & volumine
minori utramque tamen *tubam* obtegere non posset.

2°. Admodum falsè supponit placentam fundo *uteri* semper
concreescere, & adhærere, quippe enim experientia quotidia-
na falsitatem hujus argumenti clare demonstrat, commu-
niter enim videmus placentam, vel ad partem superiorem,
vel inferiorem fundi *uterini*, oblique imo & lateraliter *utero*
applicari, quin & sæpius orificio ipsius *uteri* concreescere.

§. 20.

Ex allegatis modo omnibus rationibus, æquè ac simpliciter
concludere audemus, veram seu exquisitam perfectationem
possibilem esse, quando.

1mo. *Utero* os post conceptum primum factum non ita bene
clauditur.

2do. Dum foetus trimestris, quadrimestris fortior & robustior
proprio pondere membranas *orificii uterini* tenuiores dilatat, &

3tio. Pariter possibilitatem adesse, cum mulier jam imprægnata
novum veneris subit actum, si dummodo ad hunc sit propensior.

4to. Menstruis ex vasis ipsis uterinis provenientius molestata
mulier, aperto tunc temporis *uteri orificio* secundariè impræ-
gnari potest.

F I N I S.

ULB Halle

3

004 592 964

Mer 1 + 12

1755
I. N. I.
DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
SUPERFOETATIONE
VERA IN UTERO SIMPLICI.

QUAM
DEO VOLENTE
AUCTORITATE
ORDINIS GRATIOSI MEDICORUM
ALMÆ UNIVERSITATIS ARGENTINENSIS
PRO
SUMMIS IN ARTE ASCLEPIADEA HONO-
RIBUS ET PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS
RITE CAPESSENDIS

SOLENNI ERUDITORUM EXAMINI
SUBJICIT
AUGUSTINUS MEINRADUS
LACHAUSSE

BRUNTRUTANUS - RAURACUS
AD D. XII. APRIL. A. O. R. MDCCLV.

ARGENTORATI,
Typis SIMONIS KÜRSNERI, Cancellariæ Typographi.